

Valgt blev: *Buhl, Degnbol, Gunnar Fog-Petersen, Jens Høyer, Jensen-Stevns, Møller Nørgaard, Johannes Pedersen, Ch. Petersen og Stein.*

Dernæst foretoges:

Valg af 15 Medlemmer til et Udvalg angaaende Forslag til Lov om Ændring af Lovgivningen om en Statstidende.

Valgt blev: *Anhøj, Buhl, Jens Høyer, H. P. Jensen, Johannes Jensen, Oluf Jensen, Jørgen Møller, Møller Nørgaard, K. Pedersen, Ch. Petersen, Rytter, Simonsen, Stein, Stumph og Zahle.*

Man gik derpaa til:

Tredie Behandling af Forslag til Lov om Ændring i Lov om Rettens Pleje af 11. April 1916. (Genoprettelse af Retskreds Nr. 35: Ærøskøbing Købstad og Ærø Herred).

(Anden Behandling findes i Tidenden Sp. 574).

Der var ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Rytter: Da jeg var Justitsminister det Aar, Ærø Retskreds blev nedlagt, er det maaske naturligt, at jeg begrundet min Stilling til det foreliggende Forslag. Det er en Selvfølge, at en Lovgivningsmyndighed senere kan omgøre en Beslutning, den tidligere har truffet, men efter min Mening kræves der i saa Tilfælde, at der foreligger nye Oplysninger i Sagen. Saadanne Oplysninger foreligger ikke i dette Tilfælde, og de Oplysninger, der blev givet i 1929, har vist sig at være rigtige. Den højtærede Justitsminister har ikke afkræftet de Oplysninger, der blev givet i 1929 angaaende de økonomiske Forhold, han har end ikke forsøgt derpaa, Ministeren har kun henvist til det, som man allerede dengang ventede vilde blive Følgen. Hvis man havde taget fejl, vilde det dog have været rimeligt at sige: Regnskaberne for de følgende Aar har vist de og de Resultater, men det er

ikke sket, og man maa altsaa kunne gaa ud fra, at de Beregninger, der dengang blev foretaget, har holdt Stik. Spørgsmaalet er saa, om der senere er kommet Oplysninger til, som gør det rimeligt, at Lovgivningsmagten gaar bort fra den Beslutning, der dengang blev truffet.

Af Ærøboere er der over for mig uden for Rigsdagen og selvfølgelig ogsaa over for andre anført følgende Forhold: At Sportelregnskabet ikke blev ført paa Ærø, at Arvebeholdninger skulde sendes bort fra Ærø en Tid, hvilket var uheldigt, at Legitimationer til Brug i Udlandet ikke kunde faas der, at Veksler ikke kunde protesteres, og at Tinglysningsregisteret ikke blev ført der. Naar den højtærede Justitsminister ikke har nævnt disse Indsigelser i sin Motivering af Lovforslaget, skal jeg heller ikke komme nærmere ind paa dem, men kun sige, at disse Indsigelser ikke har noget paa sig, idet de paagældende Forhold kunde være ændret ved et Pennestrøg af Ministeren, der kunde have indført den Ordning, at det alt sammen skulde ske paa Ærø. Jeg maa derfor hævde, at de Oplysninger, der forelaa dengang, og de Oplysninger, der foreligger nu, er de samme. Der er ikke kommet noget nyt til. Den højtærede Justitsminister har heller ikke forsøgt at fremkomme med noget nyt, idet det eneste, han dvælede meget vidtløftigt ved, var et Løfte, som var givet Ærø Beboere. Formaålet var selvfølgelig at stemme os alle velvilligt, og selv jeg var ved at blive paavirket deraf, da jeg hørte om dette Løfte, men den højtærede Justitsminister endte med at sige, hvilket for øvrigt ikke overraskede mig, at han desværre ikke havde kunnet finde noget om dette Løfte i de officielle Akter, til Trods for at man ogsaa i 1929 havde anstrengt sig for at finde noget om det. Det eneste, han anførte, var et fortroligt Brev fra Dommeren, hvori denne sagde, at det var meget ubekvemt med denne Ordning, hvilket jeg meget vel forstaaer. Nu ved jeg ikke, hvilken Vægt man bør tillægge et fortroligt Brev i denne Sammenhæng — offentlig tilgængelige Oplysninger havde været bedre —, men det er jo rigtigt, at det er ubekvemt for Dommeren, at Embedet omfatter de to Øer. Naar man til Stillingen tager yngre Dommere, som siden kan opnaa